

EL POBLE CATALÀ

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
C/ DE LA VICTORIA, 10 PRAL. TELEFON 4253

ANY XIV : : NUMERO

4431

BARCELONA, DILLUNS, 11 DE JUNY DE 1917 : : UN NUMERO 5 CENTIMS

IMPREMTA I ESTEREOTIPIA : :
C/ BARRER EST, 19 TELEFON 2293

Vins marca Clarland

Biano fi - Claret suau - Negro de taula - Vi verge per a delicates d'estómacs

a 0'45 botella

De venda als principals establiments.

Dipòsit a Barcelona: Rambla Catalunya, 95. Telèfon 357

La conferencia d'Estocolm

La serenitat s'imposa - De la discussió en surt la llum - La equivocació dels socialistes espanyols

Què hem antelapadament que la nostra llaç i francs actitud a favor del criteri humanitari i pacifista que ens aquest moment ens imposen els nostres ideals nacionalistes i republicans, havien de sobtar momentàniament als molts companys que a hores d'ara ja s'han fet víctimes incoherents de la bogeria bèlica que ens ha acaipat els espiris.

La culpa és nostra, per no haver aixecat aquesta bandera a temps, quan tot just començava la trista desviació dels nostres vells ideals catalanistes. Però és que estavem completament en el dret de creure que aquella raupassaria, ja que en l'ordre, diguem-ne oficial, entitat com la nostra Joventut Nacionalista Republicana, havien estat s'orientant els termes de la seva justa opinió amb documents com el famós i admirable manifest que publicà el capdell poc d'haver-se declarat la guerra.

No obstant, ara ja es va veien que teníem raó, i una vegada més els que de primer se han alarmat per què no han sapigut llegir es troben amb que la eloqüència dels fets els deixa entendre lo que no vegeren en la defectuosa expressió de la nostra ploma.

Quan nosaltres diguerem que Wilson estava animat dels més nobles propòsits pacifistes en el seu primer missatge, els apassionats d'un cantó llençaren tot el llot dels dicteris contra la alta personalitat del President del Nord Amèrica. Al cap de poc, Wilson havia de sostenir el seu mateix pensament declarant la guerra a Alemanya, i allavors els infel·lissos que l'havien acusat a ell i a nosaltres de «fer el joc» dels imperis centrals, es trobaren, sense sapiguer com, en que havien de substituir els insults per les lloances. Simultàniament els germanòfils troglodites que l'havien presentat com un gran home s'abandonaren a les més indecents campanyes de aprobi contra el primer magistrat de la República Americana.

I així que va passar allavors comença a passar ara amb les veritables corrents pacifistes que han brollat de la democràcia triomfant de Rússia i que tenen de influir forçosament en tots els països d'Europa.

De primer es va haver de dir que la conferència convocada a Estocolm era sencillament una marioneta que s'havia inventat Alemanya per a sortir lo més bé possible de la apurada situació en que actualment es troba. Tot i convenient nosaltres mateixos amb aquesta opinió, que estimem fonamentada, haguerem de reconèixer, no obstant, que aquesta conferència podria ésser la base de la pau immediata i l'instrument d'aquella organització interior de tots els països que fes impossible una nova ruptura amb l'actual. I ara ja es ve reconeixent que a hores d'ara és una deure concórrer a la mateixa. Un escriptor que moltes vegades ha ajudat a encendre les passions bèl·liques d'avui amb el foc de la seva ploma brillant, acaba de dir des de «La Campana de Gràcia», a propòsit d'aquest assumpte:

«La democràcia russa exerceix el poder executiu per damunt del govern provisional i prefaix tractar amb les altres democràcies que amb els seus governs. No's nega a la guerra, però vol saber quina guerra fa i les responsabilitats d'una pau popular. Anem a Estocolm - diu - per a dir als socialistes alemanys si accepten o no els nostres objectius de guerra, és a dir, una pau sense anèxions ni indemnitzacions que concodexi, adonés, als pobles el dret de fer-se la llei. Aquesta pau acceptada deves imposar-la al govern alemany. Si aquesta fórmula és rebutjada, els socialistes russos seguirán la guerra contra l'absolutisme germànic. La revolució russa, així se presenta com la resolució de fer la pau, però decidida a imposar-la per la guerra.

Si els socialistes aliats no compareixen a Estocolm, qui podrà protestar de que entre russos i alemanys hagi sorgit una avinença contrària als objectius dels aliats? I si a l'actitud obliguen als socialistes a confessar la culpabilitat d'Alemanya i la decisió del seu govern de seguir la guerra o de no almetre una pau democràtica, no equivaldrà a guanyar la més gran batalla espiritual de la guerra?

Aquesta és la conducta que al nostre entendre s'ha de seguir amb totes les qüestions de la guerra. No jutjar el comportament dels altres per les intencions que nosaltres els hi atribuïm. Aquestes intencions s'han de descobrir amb la discussió o ara a cara, i és així de l'únic modo que es poden vèncer o que es pot tenir la tranquil·litat de no haver dit una injúria.

Nosaltres repetim que no ens podem sustreure a la suposició d'aquestes males intencions per part d'Alemanya. Però precisament per això som els primers en lamentar-nos de que els socialistes espanyols hagin acordat no assistir a la conferència de Estocolm.

bles de esta guerra. Ese desideratum solo puede obtenerse por el esfuerzo y voluntad de los pueblos, por la revolución contra las instituciones capitalistas tal como lo está haciendo el pueblo ruso que tantas esperanzas tiene cifradas en la conferencia de Estocolm.

«La resurrección de La Internacional abrirá las puertas a una nueva edad de fecundas renovaciones, de reconstrucciones audaces, de grandes cambios en el orden de las relaciones sociales de individuo a individuo y de nación a nación.

«Los que desde el primer día de esta guerra sangrienta y bárbara esperamos un día y otro día el despertar de los pueblos, su rebelión contra las criminales instituciones, quienes vemos acercarse ese despertar hoy y cumplirse nuestros augurios y profecías sentimos el gran anhelo de sumarnos a la obra de la revolución rusa haciéndola aquí, destruyendo entre nosotros los españoles lo que de su seno ya ha extirpado el pueblo ruso.

«Y más, compañeros; tenemos que sumarnos al movimiento y al despertar de la Internacional, y puesto que a Estocolm asistirán también el proletariado de los países neutrales, deber de los que en España luchamos contra el capitalismo es concurrir con nuestras delegaciones, adherirnos al movimiento y a la lucha que puede darnos la victoria, esa victoria que no conseguiremos con ninguna de las guerras entre pueblos y naciones, puesto que, como muy bien dice Carlos Marx, el único triunfo para el proletariado es el que está consiga sobre el capitalismo.

«Acudan los trabajadores de España a la conferencia de Estocolm y ya que no sabemos qué actitud asumirán ante la misma los compañeros de la Unión General de Trabajadores, respondamos nosotros, la Confederación Nacional del Trabajo sino por otra cosa por nuestra consecuencia, con el internacionalismo revolucionario.

Obsequi

A Vilafranca del Penadés s'ha celebrat l'anunciat banquet en obsequi a don Pacia Amiguet per sa elecció de vispresident de la Diputació provincial.

En els brindis s'elogià la gestió del senyor Amiguet en l'Alcaldia de Vilafranca, així com en la presidència del Centre Agrícola i de la Societat Hípica del Penadés.

L'homenatge contestà amb sentides frases d'agraïment.

Els liberals

S'ha constituït la Joventut Lliberal Democràtica Autònoma del districte segon, nomenant-se per aclamació la següent Junta directiva:

President, don Rafael Bibiloni; vispresident, don Joan Codina; secretari, don Remigi Monté; tresorer, don Pere Riera; comptador, don Francisco Segarra; i vocals: don Andreu Valsarcel, don Guillem Malero, don Pasqual Riú i don Josep Ferrando.

Lo de les Pomes Funebres

El regidor nacionalista senyor Vila Maríegues contestant a unes comunicacions que ha rebut «El Diluvi» sobre el tràmit d'aquesta qüestió, ha dirigit al Director d'aquell diari la carta següent:

«Señor director de «El Diluvi».

Presente.

Muy distinguido señor mío: Las justas y naturales protestas que ha producido en la opinión la forma abusiva en que la U. E. P. F. viene prestando los servicios que tiene a su cargo justifican en el momento actual la nerviosidad y la impaciencia de que dan prueba algunos de comunicantes a que se refiere el sueto que se publicó ayer en el periódico que usted tan dignamente dirige requiriendo una solución rápida al expediente que se está formando para depurar las responsabilidades de aquella Empresa.

Asimismo hace comprensible la confusión, un tanto exagerada, de aquellos mismos comunicantes, la general desconfianza con que se mira el trámite de asuntos de esta naturaleza ante las anomalías que repetidas veces se han demostrado en la manera de llevarlos a término.

Pero, ello no obstante, he de manifestar a usted que no fuera extraño hallar en alguna de aquellas comunicaciones la influencia de los mismos intereses que están en litigio y que estiman provechoso para su conveniencia contribuir en la presente situación a aquella atmósfera de desconfianza.

Digo porque precisamente en los actuales momentos los jueces instructores del expediente estamos observando algunos hechos altamente significativos y que en su día haremos públicos para conocimiento de la opinión ciudadana.

Por hoy sólo puedo decir que el empeño de algunos elementos en retrasar y entorpecer la gestión de los jueces instructores del expediente contrasta con las peticiones que se nos hacen públicamente para que resolvamos con rapidez.

Quién sabe si se persigue que no podamos cumplir con todos los requisitos y con todas las precauciones que la defensa de los intereses de la ciudad requiere, o, cuando menos, tal vez se desea producir un ambiente de recelo y desconfianza que más tarde se traduciría en un desaliento en las masas populares i por esto estimo perjudicial a la finalidad de justicia que a todos nos anima la insistencia de tales premuras.

Además, con esta actitud puede dificultarse mi posición de juez en el asunto y, por ende, la eficacia de la conclusión a que tengo de llegar con mi querido compañero y amigo señor García Inglada.

Mi cargo de juez me impide hacer manifestaciones concretas. Se pretende que yo caiga, con ello, en las redes de la Empresa para que luego pueda impugnar el fallo, diciendo que está tocado de parcialidad? He aquí, señor director, otro aspecto de la cuestión: que resultaría también favorable a los intereses de la repetida Empresa.

Sin embargo, como quiero recordarme que en mi conferencia de San Andrés opiné resueltamente en favor de la rescisión, he de hacer constar con la cabeza muy alta que no han de dolerme prendas en el respeto a mi palabra empeñada y mi opinión personal de entonces es sinceramente la misma de ahora, reafirmada en este momento por la comprobación que he podido hacer de los hechos.

Fue con el mismo carácter personal en que hablaba yo en aquel acto que he de haber referencia a la legalidad del contrato a que ahora se alude y sobre esto yo he de advertir que, a mi entender, la infracción la cometió el Ayuntamiento cuando conoció el monopolio de la industria de pompas funebres.

Y claro está, señor director, que si ahora el Ayuntamiento reconociera aquel error, cometería una manifestación equivocada, ya que entonces la Empresa monopolizadora podría exigir al Ayuntamiento una exorbitante cantidad en concepto de indemnización.

La solución de equidad y de justicia que el vecindario reclama con sobrada razón, así como los correctivos o penalidades a que haya lugar por los abusos cometidos o las infracciones realizadas, deben lograrse o imponerse con absoluta seguridad por parte del Ayuntamiento de que no habrán de ocasionarle perjuicio de ninguna especie, de que no habrán de dar lugar a reclamaciones ni a indemnizaciones a favor de la Empresa, y sólo así podremos tener la satisfacción de haber conseguido un triunfo cuantos hemos coadyuvado en esta obra de reparación, desde el batallador diario que usted tan dignamente dirige hasta los elementos populares que prestan su valioso concurso a esta campaña.

Sólo que es necesario no dejarse llevar de suspicacias excesivas, con las que se puede favorecer inconscientemente los propósitos de la U. E. P. F., como me parece haberlo demostrado en las líneas anteriores. No hay motivo ni derecho alguno para esas desconfianzas, ni aún para esas impacencias, cuando yo insisto y ratifico mi parecer de siempre y cuando voy explicando repetidamente la gestión del asunto.

El noble y leal interés de una solución de justicia, exige, por lo tanto, que no se persista en esta equivocada actitud. Y, como si ello, no fuera bastante, he de hacer, además, otra manifestación. He de protestar con toda energía, casi con indignación, de que se me suponga sujeto a determinadas coacciones. Ni ahora ni nunca someteré el recto cumplimiento de mi deber a presiones que pudieran torcerlo. Y, desde luego, hago constar que en este asunto, ni de cerca ni de lejos, he recibido indicación de personalidad alguna, y desde luego afirmo que juntamente con mi querido amigo señor García Inglada daré solución al expediente cuando sea oportuno y conveniente a los sagrados intereses que nos están encomendados, sea cual fuere la persona que en aquel momento ocupase la Alcaldía de la ciudad.

Es cuanto he creído del caso manifestarle, señor director, ante el sueto mencionado y le da las gracias anticipadas por la buena acogida que se digna dispensar a estas líneas su afectísimo s. s. q. s. m. b., E. Vila Maríegues.

Barcelona 9 de junio de 1917.

Aniversari de la mort de mossèn Cinto Verdagner

Ahí es va complir el 15 aniversari de la mort del gran poeta català mossèn Cinto Verdagner.

Amb tal motiu, la «Escola Catalana» i el «Cor infantil Mossèn Cinto» li dedicaren un sentit record, acudint al Cementiri Nou, on, davant la tomba del poeta, s'hi cantà un respons, entonant els petits cantors la bellíssima composició d'En Vives, lletra d'En Verdagner, «L'Emigrant». Acte seguit, va dipositar-se sobre la tomba una hermosa corona, mentre variis nois i noies recitaven poesies de l'insigne líric català.

Altres entitats estigueren el matí en el Cementiri, dipositant rams de flors. A la tarda, en el «Foment Autonomista Català», plè de gom a gom, s'hi celebrà una vetllada en homenatge a la memoria del poeta, llegint-se diverses composicions alusives a l'acte i cantant-se variis de les poesies d'En Verdagner que han sigut musicades.

Com a fi de festa es llegiren alguns dels més delicats poemes verdaguerians, recollint tots els qui pregueren part en la festa, nutridíssims aplaudiments.

En Cambó a Mallorca

S'assegura que a darrers de mes, marxarà a Mallorca En Cambó a fi de passar una temporada a Pollença.

Allo del separatisme

Varis diaris espanyols han sortit indignats per què es tolera la publicació d'un periòdic nacionalista, redactat pels estudiants i que porta per títol «Lluita».

Aquest periòdic, que responen al nom que porta lluita amb valentia pels ideals que sustenta, es veu atacat pels elements armats de la «integritat de la patria» per què fomenta el separatisme.

Sembla que en els moments en que vivim ja ningú hauria de protestar ni indignar-se si es extranyar-se de que hi hagin elements nacionalistes en cada poble intrínsecos a cap concessió. Aquí tenim l'exemple d'Irlanda que's diu ben clarament pels irreductibles el seu desig de separar-se d'Anglaterra. I així als anglesos no els treu de pollagueria. Naturalment que els moles intrínsecos de certs nacionalistes irlandesos, però adopten una actitud de tolerancia per què no poden negar el dret que tenen els irlandesos a demanar la llibertat. El Govern anglès sab de sobres aquestes coses, però éssent el primer en regoixar la seva gravetat en comptes de procedir contra d'aquestes protestes que no farien altra cosa que excitar els ànims busca una solució entre tots, esperant de que ha de trobar-la amb l'ajuda de la majoria de nacionalistes irlandesos que no són irreductibles i que accepten un règim d'amplia llibertat dins de l'imperi britànic.

Per què, doncs, els irreductibles «amantes de la integritat espanyola» s'indignen per què surten valentment uns joves a explicar les seves creences nacionalistes? En comptes de demanar per ells la preso, per què no preocupar-se de donar solució al problema que negar-ne la seva transcendència és tenir els ulls clucs? No creiem que el Govern espanyol procedeix com l'anglès, de preocupar-se seriament de la qüestió. A bon segur que ni tant sols ha llegit aquest periòdic ni potser sab què's publicui. I aquí està el mal procedir d'Espanya en relació amb el problema català. És que s'ens vindrà a negar encara el dret que tenim a la nostra autonomia? No hi ha doncs que estranyar-se de que uns joves nacionalistes surtin a proclamar la independència catalana, quan veuen la indiferència del Govern en tot el que's refereix a concessió de la nostra autonomia.

Estiguin segurs els qui s'indignen per la publicació del periòdic «Lluita» que si el Govern espanyol procedeix com el d'Anglaterra i convoca una assemblea per a determinar la forma de Govern preferida pels catalans, quedaran convençuts de que la majoria no volem desertar d'Espanya sinó que el que volem és una llibertat per obtenir amb ella un creixement de prosperitat del que's beneficiaria tot el país.

Pere Cios

El dissapte passat mort en aquesta ciutat el ferm nacionalista republicà En Pere Cios Busquets.

Propagandista entusiasta i abnegat prengué part activa en molts dels actes organitzats pel nacionalisme republicà distingint-se com orador fàcil i eloqüent.

La mort l'ha sorprès en el bô de la seva activitat, puix sols comptava 31 anys, quan més es podia esperar de ell.

Per son tracte falaguer es feu estimar de tots els qui'l tractaren; per xò el seu enterrament que tingué lloc ahir tarda fou una verdadera demostració de lo molt que fou sentida la seva mort prematura, veient-si representacions de tota mena; entre les que recordem podem citar les de la Escola Orfeònica, de la que formava part, i de la Joventut Nacionalista Republicana, per cert molt nombroses.

A les sentides manifestacions de po-

sar que ha rebut la seva família hi pot juntar la nostra més pregona, en especial els seus desconcertats març donya Teresa Busquets i el seu germà don Joan als qui desitgem resignació i condol.

Conferencia del senyor Colominas Maseras

El dissapte a la nit, al Circol Fraternal del districte segon donà sa anunciada conferencia el regidor senyor Colominas Maseras.

Fou la presentació del conferenciant el president de l'Agrupació Lliurepensadora del districte segon senyor Tubau.

Seguidament el senyor Colominas Maseras, amb paraula fàcil i eloqüent, explicant la conferencia que versà sobre el tema «Acció lliurepensadora».

Va dir que responen a la seva actuació lliurepensadora, no havia pogut eludir-se de respondre al requeriment de l'Agrupació del districte segon, encara que era enemic d'ocupar la tribuna per creure que tenia molt per aprendre i poc per a ensenyar.

Es lamentà de l'abandó que a Barcelona, i molt més intensament en el restant d'Espanya, és la propaganda dels ideals lliurepensadors, a causa de que falten homes que encaminin el moviment.

Parlà amb elogi de la campanya que En Nakens va realitzar en «El Molin» i recordà l'actuació de «Los dominicales del lliurepensament», que fundà En Chies i en els que tan brillantment col·laborà l'inolvidable García Vea.

Fou historia dels actes més importants realitzats pels lliurepensadors espanyols.

Censurà que's qui per l'apoi del poble arriben a ostentar representació en les Corporacions oficials, no mostrin més entusiasmisme en la defensa de les qüestions que atecten als problemes de la vida laica, culpant a aquest perniciós exemple el que la massa se mostre retrata.

Recordà als homes eminents que han sigut víctimes de l'intransigència religiosa, i recomanà que's treballi, no contra lo que alguns republicans equivocats diuen errors de l'Església, sinó contra l'Església mateixa, que's fonamenta en l'intransigència i el error.

Acabà el senyor Colominas Maseras la seva conferencia, aplicant a Espanya unes paraules d'En Zola.

Fou aplaudidíssim.

Anants i vinents

Ha marxat a Madrid el diputat a Corts regionalista senyor Morera i Galicia, i n'han retornat el senador senyor Soler i March i el diputat a Corts don Armengol Giner de los Rios.

ECOS

ODILON Redon ha celebrat una exposició retrospectiva a París, ches Bernheim jeune. Ha estat aquesta exposició un tribut al gran pintor de les flors desconcertants per la seva suprema simplicitat. Ara que l'Odilon Redon té exposades algunes de les seves flors inquietantes a Barcelona, és més oportú que traduir un paràgraf d'En Gustave Khan sobre l'art d'aquest mestre:

«El ha donat amb fervor belles imatges de misteri... No és pas un visionari, més el seu somniar no's detura davant de l'estranyesa de cap somni i cerca a donar-ne el sentit i els relleus. Ell ha copiat del seu somni com Guy de Maupassant de la vida. Reflexionava molt; teoritzava un poc; la seva obra és tota d'inspiració, és a dir d'acceptació completa de l'idea en la forma que ella prenja en la seva ment sense que cap record d'escola o de tradició vingues a banalitzar la seva pròpia forma...»

A la frontera suïça-alemanya se venen comentat delictes de contrabandol amb tot l'exquisida vigilancia de les autoritats suïces. Aquests contrabandolers han tornat amb l'assassinat covard d'un aduaner suïç. Fotes les oportunes averiguacions ha resultat que un dels contrabandolers complicats en l'assassinat és un dragó alemany, el qual sens dubte per considerar aquesta feina molt honrosa no's despullava del seu uniforme per a dur-la a cap.

La cosa és completament natural tractant-se d'un dragó alemany. Aduer no's estranyaria que li fos concedida la creu de ferro pel noble intent de liberar a Alemanya de la fem, heroicament.

ES crítics d'Art i els crítics de música a hores d'ara sembla que hagin passat tres mesos a les triaxeros. Hi ha qui ha tingut que parlar de cinc cents quadres en un dia i qui no ha tingut més romanç que assistir a deu concerts en una sola nit.

Ara els hi ha tocat el torn als crítics de teatre. No hi ha dia en que no s'ingressi una

LA POLITICA

EL rei ha ratificat els poders a En García Prieto. Aquest formarà Govern i es creurà amb autoritat per a escometre una solució al conflicte dels militars. I la solució no serà altra que la d'acudir a tot lo que han demanat o demanin els militars.

Es possible que es cerqui una manera de salvar les apariencies. Si no es fes així aquesta crisi hauria sigut el més fiac remei que cap partit dinàstic hagués pogut fer a les institucions.

Més quedant les coses com quedaran, malgrat aquelles apariencies, insistim en opinar que això no representarà, com diu algú, una resolució. La supremacia del poder militar, o quan menys la supeditació a ell del poder civil, a Espanya no és cosa de avui ni serà cosa nova des de demà. Hi estem acostumats de fa molt temps.

Lo que s'haurà aconseguit amb aquest conflicte d'ara és fer-ho públic i deixar-ho sancionat amb un acte oficial. Però no hi fa res. L'opinió es quedarà tant tranquila com abans.

Qui sab si en certs factors d'aquesta no s'haurà sentit, adhuc, com una íntima satisfacció per aquest triomf exterior dels militars. Ara hem arribat a un moment en que lo que desperta més simpatia és tot allò que demostra una valentia personal. Ja comencem a creure que lo millor dels

homes són «ronyons», i l'espirit taurofil s'ha extès a la politica.

El militarisme barbre dels nostres germanifils i les exacerbacions guerrieristes dels que, per contraprop, són anti-germanifils, han contribuït poderosament a que arribessin a aquesta situació... I mentrestant se'n va cap a la posta idealitat amb que el catalanisme havia dotat tant esplendament a la nostra terra.

Els obrers per a la pau

Com ja diem en un altre lloc de aquest número, va cundint la idea de que la conferència de Stockolm és d'una gran transcendència per al regim interior de tots els països i llurs relacions exteriors després de la guerra.

El nostre confrare «Solidaridad Obrera» publica a propòsit d'això uns interessants articles dels que reproduïm el següent fragment.

«Fijar los objetivos de guerra, repudiando toda política de conquista y dominio, barrer la tenebrosa diplomacia secreta, afirmar el derecho de los pueblos a decidir de su propia suerte sin que por ningún título unos se conviertan en tutores y guías de otros, que en definitiva es el pretexto para establecer una dominación; acabar con la absurda paz armada y el militarismo grande o pequeño de todos los Estados, todo eso y la guerra económica, la concurrencia por los mercados precedida de la guerra de las armas tiene que desaparecer si es que en verdad se pretende poner un límite al imperialismo i asegurar la paz definitivamente.

«Pero esto no es nupuede ser la obra de los gobiernos, ni de la democracia burguesa, ni de ninguno de los culpa-

arena i se'n hi veu assistir aquefats, malhumorats. Adhuc En Cassimir Giralt ha perdut aquella seva imperforable equanimitat que caracteritzava.

Barcelona és així: lo que no fem en un any ho volem fer en un dia. No tenim Tardor, però tenim una Primavera esplèndida.

Molt bé, tot plegat encara que millor fora que tinguessim ademés d'una Primavera, una Tardor esplèndida com ella en manifestacions d'art i en festes de bellesa.

Mentres després s'en recorda de fondar una Casa de Salut per a periodistes extenuats.

TEATRE

ROMEA.—Companyia de Plana-Llano. Estrena de «La audaz aventura», comedia en tres actes del senyor Alexandre P. Maristany.

Poqueta cosa aquesta comedia estrenada ultimament al Remea i poquetes també, per lo vist, les pretensions de l'autor al fiar l'èxit de la seva obra en la malsa força de la fàbula i en el pur entreteniment del diàleg.

Poqueta cosa perquè l'assumpte encara que ben desenrotllat per lo que afecta a les obligades exigències teatrals, no dona per a interessar gran cosa al públic ni pot demanar-se més amb una tal pobresa d'elements de construcció. El diàleg, amb tot, correcte i a estones brillant, siga dit en honor a la veritat, suleix en moltes escenes l'escàs interès de l'assumpte.

Creiem, sincerament, per lo que se sentreu la comedia qu'ens ocupa, que el senyor Maristany pot donar-nos coses més fermes i definitives.

Son dignes d'elogi les senyores Plana i Peres i els senyors Llano, Navarro i Sánchez.

NOVETATS.—Estrena de «Para hacerse amar locamente», joguina còmica en tres actes del senyor Martínez Sierra.

Si el senyor Martínez Sierra s'hagués proposat entretenir, primer, desconcertar després i soliviantar el públic, finalment, no podia lograr-ho de millor manera.

La seva darrera producció que té de sainet i de comedia i de mal gust que imprimeix l'autor en una bellíssima escena començada en idili i acabada amb arguments i disputes de bragueta que repugnen a l'espectador per lo innecessaris, per lo arbitraris i per que sense venir a tom malmetem la simplicitat despertada pel personatge, un bon xicot, un gran noi en aventures d'amor, lleuger i frívol, que, amb tot, emperó, per la gracia i la noblesa dels traços amb qu'el pinta l'autor. Se ha guanyat des de les primeres escenes la simpatia del públic.

No ens expliquem, no sabem comprendre, la manca d'enginy que això representa en persona tant experimentada, tant de teatre i de bon gust com el senyor Martínez Sierra.

I consti que a nosaltres els atreviments que esperits idiotes califiquen d'immorals, ens deixen mes freds que una geladora. Lo que lamentem sincerament, en el tercer acte de l'obra del senyor Martínez Sierra, s'hauria comprés que no son els conceptes per lo que tenen de durs i poc respectuosos

per a orelles massa castes o hipocrites, sino la desviació de mal gust, el relleu anti-estètic que pren inesperadament el diàleg i la psicologia del personatge qu'els dicta.

Tots les nostres protestes, emperó, pel públic incivil, intolerant i poc-solista, que acollí amb demostracions irrespectuosas les escenes expressades, sense consideració a que estava actuant en elles l'ilustre actriu senyora Caterina Balcena, que per cert estigué admirable, digna dels més grans elogis.

Molt bé així mateix, la senyora Alba i els senyors Paris i Collado en els seus respectius papers. Tots ells mereixedors de grans elogis.

El senyor Martínez Sierra fou cridat a l'escena amb grans aplaudiments al final del segon acte.

CASIMIR GIRALT

La pirateria alemanya

Dos vaixells enfonsats

Duien de Tarragona, que abans de ahir a les sis del matí, navegant a sis milles del Cab de Salou, el vaixell noruec «Gratanquens» observà la presència d'un submarí. Desseguida s'entaulà l'hiu, i sparant el «Gratanquens» 14 canonades fins que fou enfonsat.

La tripulació, composta de 25 homes, se salvà, desembarcà a la platja i prenent el tren de l'Hospitalet fins a Tarragona, s'ont arribà a les set i mitja de la tarda, presentant-se a la Comandancia de Marina per a prestar declaració.

Els naufracs foren posats a disposició del consol de Noruega don Lluís Norregard.

Un dels tripulants fou conduït al Hospital per sofrir un fort atac de reumatisme.

El «Gratanquens» era un vaixell de 1.400 tonelles que portava carbó anglès a Itàlia.

El menava el capità Forgens i portava 16 dies navegant, procedent de Newcastle.

Poc després que el «Gratanquens» fou enfonsat a la desembocadura de l'Ebro el vaixell italià «Aferio», de 3.542 tonelles, salvant-se la tripulació composta de 37 homes, que desembarcaren a la platja més propera a Amposta, des de on foren en tren a Tarragona, acompanyats del secretari del Consolat don Faust Carbó i conduïts a aquies a ciutat a disposició del consol general.

El «Aferio» procedia d'Amèrica i es dirigia a Itàlia. Al presentar-se-li el submarí se donà ordre de desembarcar, i el vaixell fou enfonsat per mitja de bombes.

Per la tarda i les sis i quart, se sentiren des de Tarragona, varies canonades, observant-se a l'horitzó un destructor, que se suposa persegua al submarí.

Com de costum circularen diverses versions, arribant-se a parlar d'un submarí tombat a la desembocadura de l'Ebro, però la noticia no tingué cap confirmació.

NOTICIES

GOVERN CIVIL

Ahir, a primera hora de la tarda, el governador civil, parlant amb els periodistes respecte de la crisi, digué que no tenia més notícies que les contingudes en el telegrama circular del Govern que ja publicava la premsa. El senyor Sánchez Anido suposava que continuaven, a Madrid, les consultes i

que tan prompte aquestes acabessin tindria coneixement de la solució de la crisi.

—El comte de Riuseñada, don Joan Antoni Güell, visità ahir al governador.

EL TREBALL

El dissabte a la nit es reuniren en assemblea cada una de les dues agrupacions de ferroviaris del Nord, la dels «amarillos», anomenada Sindicat de Ferroviaris del Nord, i la antiga, Unió Ferroviaria: Secció Barcelona-Nord.

La primera, al local del carrer de Tantarantana, la presidí el company Campos. Es tractà de la dimissió presentada per alguns membres de la directiva, procedint-se a la elecció de llurs successors.

El president donà compte de les gestions realitzades per a la reposició del conductor Josep González i de l'infirmitat dels seus resultats. S'acordà convocar assemblea extraordinària dels associats per al dissabte 25 de l'actual.

L'altra reunió la presidí el company Decart, celebrant-se al local de la Societat, situat al passatge de Sant Benet.

Els oradors aconsellaren als concorrents que s'abstinguessin de presentar-se als acataments que s'acostien, i que potser es desenrotllaràn abans de lo que molts es creuen.

No ampliaren aqueixes manifestacions els qui feren ús de la paraula per entendre que ja estaven tota enterats dels acords d'anteriors assemblees, celebrades tant aquí com a Madrid.

Per últim, en aqueix acte es prengué l'acord de soborrer amb 25 pessetes setmanals als cilindradors i als constructors de pianos.

—Continua sense solucionar-se el conflicte dels barbers.

Alguns dels patrons del carrer de Sant Pau, els establiments dels quals estan oberts a la nit, es troben disposats a accedir al tancament, però n'hi ha quatre, que, segons declararen al governador, no'ls és possible tancar per compromisos anteriors que'ls han ocasionat gastos dels quals no's podran recuperar al no oberts llurs establiments per la nit.

—Han acceptat les demandes presentades pels cilindradors a llurs patrons, els fabricants Barberà, conegut per «Can Blau», i Emili Routbier.

En els establiments de ambdós senyors, es reanudaràn les tasques avui dilluns.

—Als Centres Obrers continuen formant-se subscripcions i recaudant-se donatius i quotes extraordinàries a favor dels vaguistes, cilindradors i constructors de pianos.

Ademés de les subscripcions i les quantitats a que pugen les quotes extraordinàries que s'han imposat els socis, han sigut recollides, en concepte de donatius, les següents quantitats:

Els vidriers: secció Tarrida, 20 pessetes; secció diàfana, 22'75; Sindicat, 25; constructors mecànics, 30; constructors de carruatges i ferradors, 20; sabaters La Armonia, 4'50; vidriers de casa Planet i Riba, 31'85; calderers en ferro, 10; pintors de Barcelona, 11; paletes de Gracia, 50; ferroviaris, secció Nord, 25; peons La Eufusio, 5; peons d'Horta, 8'25.

—En la Assemblea general celebrada per la Societat d'Impressors Litògrafs «La Solidaritat», per a tractar de la proposició d'arreglo presentada pels patrons Seix Barrals, Bobas i Madriguera, als conflictes existents entre dita Societat i els ciutats patrons, fou aquella refusada, per unanimitat per considerar-la perjudicial per als interessos dels obrers, acordant-se al mateix temps augmentar el subsidi que perceïen els vaguistes a 25 pessetes setmanals, en lloc de 15 que n'perce-

bien abans i persistir en la lluita fins a aconseguir la concessió de la demanda presentada als patrons.

—Els patrons del Rem de l'Aigua senyors Llacuna, Pons i Companyia han fet constar públicament que no obriren llur fàbrica en les condicions imposades pel Sindicat, si no amb les recordades pels patrons a requeriments de la autoritat gubernativa, les quals es feren públiques per mitja de la premsa el 5 dels corrents.

—Els obrers de les fàbriques de paper que posseïx a Capellades el burgès Josep Vilaseca, estan en vaga a causa d'haver sigut despedits injustificadament tres companys.

Una volta plantejada la vaga, han acordat presentar les següents bases: Primera. No tornar al treball, fins que no siguin novament admesos els obrers despedits.

Segona. Abonament dels jornals perduts.

Tercera. Jornal mínim de cinc pessetes als homes i tres a les dones.

Quarta. Cobrar per setmanes.

Quinta. No tornar al treball mentre en ell hi hagin esquiroles.

DEPORTS

Ahir al camp del R. C. D. Espanyol se celebrà un partit d'entrenament entre els primers equips d'aquest Club i de l'Universitari S. C. Guanyà l'Espanyol no més que per 7 goals a 0.

ESPECTACLES

Hi ha gran interès entre el públic, per a assistir en la vetllada del proper dimecres, al debut, en el teatre Còmic, de l'eminent baritone, Josep Parera, el qual interpretarà, el protagonista de la qual interpreta de gran èxit del mestre Vives, «El Tesoro», partitura a la que el públic dispensa, en cada audició, franca acollida.

En Parera, quins mèrits artístics, són sobradament coneguts, estrenà, la valiosa producció d'En Vives, en el teatre de la Sirgueta de Madrid.

En aquest favoroscut teatre, han començat, els assajos de la «La Mujer de Boliches», de Fernandez Lapuente i Vives, que's donarà a conèixer properament.

—Adolent els preparatius, al teatre Victoria, per a la funció d'homenatge a En Santiago Rusinol que's celebrà el proper dilluns, 18 de l'actual, amb motiu de la 50 representació de sa admirable comedia «L'Auca del senyor Estévez».

La sorpresa de que parlarem fa dies consisteix en l'acte de la professió hi pendrà, part ademés de valuosos elements artístics distingits personalitats del comerç i de l'industria, de la banca, de la premsa i de la política barcelonines.

Els preus que regiran per a aquesta funció seràn extraordinàries com mereix l'aconteixement que's prepara i els beneficis que s'obtinguin es destinaran íntegres a la filantropia Institució «Casa de Família» que dirigeix el virtuós capellà mossèn Pedragosa.

En la comptaduria del teatre Victoria i en la Libreria Espanyola d'En Antoni López s'admeten encàrregos i es despachen localitat per a l'esmentada funció.

—En la vetllada corresponent al brillant abonament de funcions de moda, que's celebrà, avui, dilluns, al teatre Novetats, es posarà, en escena, per primera vegada, en aquesta temporada, la dellosa comedia en tres actes, original de l'il·lustre literat, En Gregori Martínez Sierra, titulada, «Amanecera», que tan excel·lent èxit obtingué, en nostra capital quan s'estrenà.

—La sensacional pel·lícula, «Viaje

submarino de los hermanos Williamson», que actualment, s'està projectant al popular Tivoli, des d'avui, dilluns, alternarà, amb magnífics films altament artístics.

El judici emittit per la premsa i el públic, en referencia de l'esmentada pel·lícula, ha motivat que la majoria del digne professorat barceloní, recomanés a llurs deixebles, l'assistir a les projeccions que d'aquest viatge científic recreatiu, que amb tant èxit venen donant-se.

VARIA

L'Unió i Montapu de Mestres Pintors de Barcelona celebrà el XVI aniversari de sa fundació demà, passat, dimecres, dia 13 del present mes, organitzant amb tal motiu els següents actes:

A les 11 del matí solemne ofici costejat per una Comissió extra-oficial en honor de Sant Antoni de Padua, qual acte tindrà efecte en la Casa Provincial de Caritat.

A la una de la tarda gran banquet en el restaurant «La Manigua» de Les Planes de Vallvidrera, reunint-se els inscrits a les dotze en la estació de Sarrià per a traslladar-se a l'indicat restaurant.

A les tres quarts de deu festival en Eldorado, en el que a més del escollit programa de pel·lícules i atraccions que diàriament s'exhibeixen, prestaran el seu valuosos concurs les distingides artistes senyores Conxita Borrull i Remedios Todolí par a donar més brillantes i importància al festival que l'empresa dedica a la referida entitat.

—Havent visitat al senyor Sánchez Anido, acompanyats del senyor Plaia, una Comissió de criadors de tocinos, queixant-se de l'ordre donada per l'alcalde fixant un màxim de cotització per a aquesta classe de bestiar, el Centre General d'Expedidors de Tocinos de Barcelona ens prega fem public que dita taxa era una mesura indispensable i inaplazable per quant, l'augment considerable que ha sofert el bestiar, és més que suficient per a compensar als criadors de tocinos, de l'alça que han experimentat les primeres matèries destinades al cobament, com se demostrà al governador civil en una visita que li fè-tuà la Junta Directiva de l'expressat Centre.

Ens manifesta també el referit Centre que de no haver sigut fixat per part del marqués d'Olèrdola un màxim de cotització e s'articles derivats del tocino que ho són de primera necessitat hagueran alcançat uns preus veritablement fabulosos.

—Adolent els preparatius, al teatre Victoria, per a la funció d'homenatge a En Santiago Rusinol que's celebrà el proper dilluns, 18 de l'actual, amb motiu de la 50 representació de sa admirable comedia «L'Auca del senyor Estévez».

La sorpresa de que parlarem fa dies consisteix en l'acte de la professió hi pendrà, part ademés de valuosos elements artístics distingits personalitats del comerç i de l'industria, de la banca, de la premsa i de la política barcelonines.

Els preus que regiran per a aquesta funció seràn extraordinàries com mereix l'aconteixement que's prepara i els beneficis que s'obtinguin es destinaran íntegres a la filantropia Institució «Casa de Família» que dirigeix el virtuós capellà mossèn Pedragosa.

En la comptaduria del teatre Victoria i en la Libreria Espanyola d'En Antoni López s'admeten encàrregos i es despachen localitat per a l'esmentada funció.

—En la vetllada corresponent al brillant abonament de funcions de moda, que's celebrà, avui, dilluns, al teatre Novetats, es posarà, en escena, per primera vegada, en aquesta temporada, la dellosa comedia en tres actes, original de l'il·lustre literat, En Gregori Martínez Sierra, titulada, «Amanecera», que tan excel·lent èxit obtingué, en nostra capital quan s'estrenà.

—La sensacional pel·lícula, «Viaje submarino de los hermanos Williamson», que actualment, s'està projectant al popular Tivoli, des d'avui, dilluns, alternarà, amb magnífics films altament artístics.

El judici emittit per la premsa i el públic, en referencia de l'esmentada pel·lícula, ha motivat que la majoria del digne professorat barceloní, recomanés a llurs deixebles, l'assistir a les projeccions que d'aquest viatge científic recreatiu, que amb tant èxit venen donant-se.

Guia de serveis públics

ATENDENCIA.—Palau de Justicia, Saló de Sant Joan, de 10 a 12.

ADUANA.—Passeig de Colón, de 8 a 13.

ARRENDATARIA DE CONTRIBUCIONS.—Escudillers, 76, de 9 a 13 i de 16 a 19.

AJUNTAMENT CONSTITUCIONAL.—Plaça de la Constitució, de 10 a 13 i de 16 a 20.

ALCALDIES (Tenancies de).—Districte primer, Barcelona, carrer de Sant Raimond, 35; suculat, passeig de Triomf, 29. Poble Nou, districte segon, passeig de l'Aduna, davant al de l'Industria; districte tercer, Clot, 6; districte quart, Bruc, 100; districte cinquè, Sadurní, 13; districte sisè, Sepúlveda, 191; districte setè, Creu Coberta, 104; districte vuitè, plaça de Rius i Tauler, 7; districte novè, plaça de Frederic Soler, 3; districte deuè, plaça d'Orilla J. A.; suculat, plaça de Santes Creus, Horta, 1; districte desè, plaça de Valenti Almirall, Sant Martí.

ATENEU BARCELONÉS.—Canals, 22.

ATENEU OBRER.—Carrer Tallers, 22.

ADMINISTRACIO PRINCIPAL DE CO-

RREOS.—Plaça Urquiuena: Estafetes, Car-

vantes, 1; plaça Rius i Tauler, 6; Sant Andreu,

78; plaça Valenti Almirall, 8; M. Sans, 120;

plaça Frederic Soler, S. G.; Casanova, 33; i

Mundial Palace.

REAL ACADEMIA DE CIENCIAS I ARTS.

—Rambla d'Estadís, 9, primer.

ATRACCIO DE FORASTERS.—Rambla del

Centre, 30.

BORSA.—Passeig d'Isabell II, Casa Llotja.

BORSIN.—Casino Mercantil, plaça de la

Verónica.

BORSA DEL TREBALL.—Sant Honorat, 6,

boxers.

BOMBERS.—Central, Parque: (61) número

3.000 an el telèfon.

CAIXA D'ESTALVIS.—Central, Clot, 1; au-

torials: Padró, 4; Hospital, 149; Salmerón, 18;

i Pere IV, al costat de Sant Joan de Malta.

QUARTERETS DE LA GUARDA MUNICIPAL.

PAL.—Districte primer, Sant Raimond, 35;

Barcelona, passeig de Triomf, 49; districte segon,

passatge de l'Aduna, i plaça de Santa Creu;

districte tercer, plaça de Sant Felip;

Nord, districte quart, Aragó, 311; districte

quint, Sadurní, 13; Casa Antón; districte

sisè, Sepúlveda, 191; districte setè, Creu Coberta,

104; Carretera Reial de

Sans, 120; i Ex-casas Consistorials de Les

Creus; districte vuitè, plaça de Rius i Tauler;

carrer de Medea (Vallcarlos), 1; districte novè,

plaça d'Orilla, 1; Sant Andreu i plaça de Santes

Creus, Horta; districte desè, plaça de Valenti

Almirall, Sant Martí.

CAMBRA OFICIAL DE LA PROPIETAT

URBANA.—Riera de Sant Joan, 37, i Magda-

lenes, 12, paral.

CAIXA DE PREVISIO I D'AHORROS.—

Plaça de Santa Ana, 4, de 9 a 12 i de 4 a 7.

CAMBRA DE COMERC.—Casa Llotja, pas-

seig d'Isabell II, de 9 a 13 i de 16 a 18.

CAMBRA INDUSTRIAL.—Plaça de Santa

Agua, 4, primer, de 10 a 13 i de 16 a 18.

CAPTANIA GENERAL.—Passeig de Colón

de 9 a 13.

COMANDANCIA DE MARINA.—Passeig de

Colón, 24, de 10 a 13 i de 16 a 18.

CENTRE DE TELEGRAFOS DE BARCE-

LONA.—Ronda de l'Universitat, 17, baixos.

PERMANENT.—Suculat: Ronda Sant Pere, 55;

Mundial Pryvats, carrer de Sant Andreu, 6;

Congrés, 339; Magatzems del Siglo, Rambla

de l'Estadís, 9 a 20; Sant Gervasi, 48.

COL·LEGI OFICIAL DE PESADORS I ME-

SURADORS.—Pau, Baix Muralla (casa de

màquines).

COMANDANCIA DE MOCOS DE LESQUA-

DRA.—Permanent.—Plaça del Rel, 1.

CAPTANIA DEL PORT.—Passeig de Co-

lón, 24.

DELEGACIO D'HISENDA.—Corts, 592, de

10 a 13.

DIRECCIO FACULTATIVA DOBRES

DEL PORT.—Plaça de Medinaceli, 1, primer,

de 9 a 14.

DELEGACIO DE POLICIA DE LA BARCE-

LONETA.—Rector Brugera, 19. Servei perma-

nent. Rambla del Triomf, 51.

Idem Llotja, plaça del Regomir, 3, servei

permanent.

Idem Atracanes, Marqués del Duero, 32.

Servei permanent.

Idem Audiencia, passeig Ortigosa, lletra

B. Servei permanent.

tal de Santa Creu, on estigué la Facultat de Medicina.

DE MUSICA.—Passeig d'Industria, 3. PARTS.—Districte quint, 10m, 3; districte setè, Galileo, 9, Sans; districte vuitè, Moyà, 4, 8, G; districte desè, Sant Joan de Malia, 24, Sant Martí.

MUNICIPAL DE CORTE.—Districte quart, Valencia, 280; districte sisè, Lluís Antúnez, 2; districte setè, Sans, 112; Sans; districte vuitè, Mandri, 2, S. G.; districte novè, La Garrota, 18, Horta.

DE BOSQ.—Parc de Montjuich.

DE CEGOS SORT-MUTS I ANORMALS.—Provènça, 279.

FIEL CONTRAST.—Demarcació Est, carrer del Parc, 1.

Idem Oest, Angels, 1.

Idem Nord, Provènça, 32, de 8 a 12.

FOMENT DEL TREBALL NACIONAL.—Plaça Santa Agnès, 4, primer.

GOVERN CIVIL.—Passeig de l'Alba, 2, de 9 a 14.

GOVERN MILITAR.—Carrer Josep A. Clavé, 2, de 9 a 13.

GOVERN ECLESIASTIC.—Bisbe 5, de 10 a 1

GIRO MUTUO.—Diputació, 251, de 9 a 12.

GRANJA ESCOLA PRACTICA.—Carrer de la Granja (Gracia).

QUEFATURA DE LA REGIO AGRONOMICA.—Passeig de Sant Joan, 84.

QUEFATURA D'OBRES PUBLICUES.—Pelai, 11, tercer, de 9 a 13.

QUEFATURA DE POLICIA.—Passeig d'Isabel II, 3, de 12 a 13 i de 7 a 8.

JUNTA D'OBRES DEL PORT.—Casa Llotja, 10 a 13 i 15 a 18.

JUNTA PROVINCIAL DE PROTECCIO A L'INFANCIA.—Passeig d'Isabel II, entressol, de 9 a 13.

JUNTA PROVINCIAL DE SANITAT.—Baixos del Govern Civil, de 9 a 13.

JUNTA PROVINCIAL DE BENEFICENCIA.—Segon pis del Govern Civil, de 9 a 13.

JUNTA PROVINCIAL D'INSTRUCCIO PUBLICA.—Pis primer del Govern Civil, de 9 a 1.

QUEFATURA DE MINAS.—Passeig de Gracia, 40, primer, de 9 a 13.

QUEFATURA DE LA REGIO AGRONOMICA.—Rambla de Catalunya, 102, segon.

INSTITUT GEOGRAFIC I ESTADISTIC.—Carrer d'Aragó, 224, de 9 a 13.

En Besada

Madrid, 10.—A les dotze i vint minuts sortí del Palau el senyor González Besada i manifestà als periodistes:

—Vaig aconsellat al Monarca que continués el partit lliberal en el Poder, puix el partit conservador li prestaria tot el seu concurs, i que si no pogués seguir el partit lliberal, estarien disposats a fer-se'n càrrec els conservadors; però de tots modes, nosaltres e-tem disposats a apoiar decididament a qualsevulla Govern que nomeni el Rei, sigui qui vulgui.

Afegí el senyor González Besada que'l comte de Romanones aniria al Palau a un quart d'una i que a la tarda hi aniria el senyor Maura.

En Sánchez Toca

Madrid, 10.—Sortí el senyor Sánchez Toca de Palau a les dotze i trenta cinc.

Els periodistes li preguntaren lo que havia aconsellat al rei, i ell contestà:

—Adés està el comte de Romanones. Quan surti els donarà notícies.

—Però és que nosaltres volem que ens digui vostè alguna cosa.

—Què volen que's digui si aquesta crisi és un assumpte escorçat?

Aquest matí he llegit a la Premsa que'l Govern havia dirigit telegrames als governadors declarant que hi ha completa normalitat.

Si això és així per què no ha de continuar al Poder aquest Govern?

La cosa està ben clara i ja està jutjada.

En Romanones

Madrid, 10.—A la una i vint sortí de Palau el comte de Romanones.

Un periodista li va dir:

—Què correu ara vostè?

—Jo he crescut. Els hi som a vostès si m'he haguessis agafat això? Aquesta crisi és de la més difícil solució.

Creec que, si pot ésser, continuarà el senyor García Prieto.

D'altres raons que vaig exposar al rei, no puc dir-li'ls.

Si s'obren les Corts, allí exposaré quant he dit i liquidaré el meu compte desseguida.

El rei cridà aquesta tarda a En García Prieto per a enterar-lo del resultat de les consultes i resoldre.

Com que'l rei no és mandrós per a aquestes coses, aquesta mateixa tarda quedarà tot solucionat.

A l'apareixer el comte de Romanones a la Porta del Príncep, un grup donà crits i xiulà.

El comte de Romanones va dir als periodistes: Això va contra mi?

I quan pujà a l'automòbil exclamà humorísticament:

—«¡Cual gritan esos malditos!»

En Maura

Madrid, 10.—A les dues menys vint minuts sortí el senyor Maura de Palau.

Dirigit-se als periodistes que l'esperaven va dir-li'ls:

—Jo soc l'últim. Ara creec que'l rei es refarà a esmorzar.

No he deixat nota escrita ni teia falta, perquè està ja massa escrit tot.

Creec que no passarà res i que'l marquès d'Alhucemas continuarà en el Poder.

Al sortir el senyor Maura per la Porta del Príncep, un grup el va aplaudir i vitorejar.

García Prieto a Palau.—El Rei li ratifica els poders

Madrid, 10.—A les tres de la tarda arribà el senyor García Prieto al Palau.

Els periodistes li donaren l'enhoravona.

—Per què?—preguntà el senyor García Prieto.

—Perquè totes les consultes han dit que deu vostè continuar.

Referiren els periodistes al president dimissionari lo que havien manifestat els personatges consultats pel Rei.

A l'enterrar-se el senyor García Prieto de lo que havia dit el senyor Sánchez Toca, manifestà que co era cert que el telegrama que's dirigí al rei als governadors civils consignés que totes les qüestions estaven resoltes i que l'únic que al telegrama es diu es que l'ordre estava assegurat.

Un periodista digué que'l senyor Maura havia dit que devia continuar el Govern actual.

El marquès d'Alhucemas contestà:

—Bueno, però que diguin ells lo que volen, no's prou.

Digué després un periodista que la impressió es que continuaran al Poder els lliberals, amb aquest o amb altre Govern.

Contestà el senyor García Prieto:

—«¡Pux més democrata que jo ningú!»

L'entrevista del senyor García Prieto amb el Rei va durar fins les quatre i mitja.

Al sortir de Palau digué que'l Monarca l'havia enterat de les manifestacions que li havien fet els personatges civils que havien consultat i que, en vista d'ells, li ratificava la confiança.

Afegí que ell havia demanat unes hores per a pensar si acceptava o no l'encomenda que tornaria a Palau a les vint i mitja.

—Ara—seguí dient—vaig a casa, i des d'allí, cridaré als ministres per a que acudeixin a la Presidència a les cinc i mitja.

Impresions

Madrid, 10.—Al conèixer al Con-

grés la notícia de que el Rei havia ratificat la confiança al senyor García Prieto, no causà estranyesa.

Tot el món creu que'l marquès de Alhucemas al tornar a Palau és que acceptarà l'encomenda de continuar al front del Govern.

Es creec que hi haurà modificacions en el Gabinet.

Es general la creencia de que sortiran el general Aguilera i algun altre ministre.

Es diu que'l senyor Alba desitja anar-se'n del Govern, però l'impressió es de que continuarà en la cartera de Hisenda.

Es impresió general de que el problema plantejat queda en peu.

S'afirma que'l pleiscar-faix en el terrat i es confia en que quedirà tot arreglat tot quan el senyor García Prieto torni a Palau a les vint del vespre.

El motiu de la crisi

Madrid, 10.—Es continua la creencia de que'l verader motiu de la crisi ha sigut l'haver-se excedit al general Marina en les concessions que'l Govern l'autoritzà a fer a la Junta de defensa d'infanteria.

El Govern no volia apropar aquesta conducta.

Més de la crisi.—Reunió de ministres.

Madrid, 10.—A les cinc en punt arribà el senyor García Prieto a la Presidència i repetí davant els periodistes el que havia dit al sortir de palau.

Afegí que tenia convocats als ministres per a canviar impresions.

Arribà després el general Aguilera, qui conferencià amb el senyor García Prieto i tornà a sortir.

En aquell moment entrava a la Presidència el senyor Francos Rodríguez, qui veient al general Aguilera, li preguntà:

—Se'n va vostè, mon general?

El general Aguilera contestà: M'en vaig, però torno aviat.

Com vostès són poc puntuals, me donen temps per a fer un diligència al ministeri.

El senyor Francos Rodríguez digué als periodistes que són difícils aquests moments per a que canvi de mà el Poder i que era natural que hi haguessin pocs que'l volguessin.

El duc d'Almodovar del Valle es mostrà estrany quan els periodistes li digueren que'l rei havia ratificat la confiança al senyor García Prieto.

Assegurà que ell res sabia.

Tornà a la Presidència el general Aguilera i res ens digué a l'enterrar.

Arribà després el senyor Burell, qui ens digué:

—No sé res, senyors. Ignoro lo que vagi a passar. Si em queixo o marxo, a la sortida ho diré.

Els demés ministres del Govern dimissionari entraren a la Presidència sense parlar amb els periodistes.

A les sis menys quart han quedat reunits tots els ministres dimissionaris.

Els reformistes

Madrid, 10.—El senyor Azcarate he cridat urgentment a don Melquíade Alvaraz i ha conferenciat extensament amb ell.

El senyor García Prieto a Palau

Madrid, 10.—A les 8:20 abandonà el senyor García Prieto la Presidència, per a dirigir-se a Palau, deixant reunits als ministres.

A les preguntes dels periodistes contestà:

—Vostès em perdonaran, però no puc dir-los res abans de parlar amb el rei.

En García Prieto declina l'honor

Madrid, 10.—A l'arribar al senyor García Prieto a palau, fou abordat pels periodistes, a quins manifestà que res els podia dir fins que no parlés amb el monarca.

A les 8:40 abandonà la cambra regia, i digué als periodistes:

—He vingut a agrair al rei la ratificació de sa confiança, i, al mateix temps, a declinar l'honor.

Me figure que'l monarca cridarà aquesta nit al senyor Dato.

—Creec que vostè vindrà aquesta nit?

—Probablement, si.

En Dato a Palau

Madrid, 10.—A les nou i mitja arribà el senyor Dato a Palau, i a l'ésser abordat pels periodistes va dir:

—Res se de lo que ocorreix.

He vingut perquè he rebut un avis del marquès de la Torre, dient-me que'l rei m'esperava a les nou i mitja.

Immediatament pujà a l'ascensor, permaneixent a la regia cambra fins a les deu i quart.

A aqueixa hora parlà amb els periodistes, als qui digué:

—El rei m'ha manifestat que'l marquès d'Alhucemas ha declinat l'encomenda de seguir governant, doncs opina que no pot continuar el partit lliberal amb altra situació, puix tot el partit coincideix amb el comte de Romanones i amb ell.

El Monarca, en vista d'ell m'ha encomanat de formar Govern.

Demà, al migdia, tornaré a Palau per a presentar la llista de ministres a la aprobació del Monarca.

Per aquesta nit no passarà res.

Vaig a consultar amb el rei i demà us diré a vostres llocs.

Romanones condiciona el seu apoi a n'En García Prieto

Madrid, 10.—Un amic íntim del comte de Romanones, que arribà a la Presidència moments abans de que retornés del Palau el marquès d'Alhucemas, manifestà que'l comte condiciona el seu apoi al Govern del senyor García Prieto.

Aquesta és la raó de que's reunissin els ministres en Concell, per a veure si podien governar prescindint del apoi del comte.

La condicional d'En Romanones

Madrid, 10.—El comte de Romanones ha declarat que es proposa callar lo que digué al rei.

No obstant—afegí—he de dir que'l meu consell fou que continués l'actual Govern, sempre que re'oneixi sols l'article primer del reglament de la Junta de defensa.

Si el Govern fracqués, allavors seria cosa de pensar en un gabinet militar de prestigi.

Diversions públiques

Teatres

Tivoli

Avui, diilluns, tarda a dos quarts de 6 i nit a dos quarts de deu. «Vla e submíno». «Los secretos en el fondo del mar». Butaca i pta. Llotges 3 ptes. Entrada 40 cènt. Timbre comprés.

TEATRE DE NOVELTATS

Companyia G. Martínez Serra. Avui diilluns nit a dos quarts de deu, 4. «Los tres reyes». Demà, «Contienda electoral». «Adiós juventud». Dimecres 5. «A moda».

Gran Teatre Espanyol

ICARALT. Avui diilluns a tres quarts de deu.

Sanson

4.º En Perstein. 4 actes, creació de Caralt. Demà emocionant espectacle. «El espía».

TEATRE COMIC

Gran companyia de sardana i opereta. Avui diilluns tarda a les 5. «El santo de la Isidra» y «Bohemios». Preus populars Nit a dos quarts de 10. Primer, «El chiquillo». Segon, «El tesoro». Dimecres debut del popular baríton En Josep Parera amb «El tesoro».

TEATRE VICTORIA

TEMPORADA DE TEATRE CATALA. Avui diilluns 11 de juny a les 10 en punt de la nit, l'aplaudida comedia d'En

Santiago Rusiñol

L'AUCA

del senyor Esteve

L'únic éxit veritat de l'any teatral. Diilluns vinent gran rúndic benefici en honor d'En

Santiago Rusiñol

Se desparten localitats en la Comptaduría del teatre i en la Libreria Espanyola d'Antoni Lopez.

Teatre Poliorama

Temporada de Teatre—Companyia cómico-dramática. ERNEST VILCHES.—Avui diilluns, tarda, a les quatre. «El amigo Teddy». Nit, a tres quarts de deu «Kit».

Music-Halls

Eden Concert

Propietat: En FRANCESCO BUXO.—El Music-Hall dels grans debuts. Tots els dies tarda a les 6 i nit a les 12 grans éxits de la orquestra.

Carmelita Sevilla

de la hermosa canciónista DORA SAVEDRA y 40 belles artistes més.

Gran Café Catala

SOCIETAT CABO PALOS, Rambla Santa Mónica, 6. Tots els dies grans ballés per elegants cambreres.

FOLIES BERGERE

Avui, grans éxits de la genial cançonetista espanyola.

PRECIOSILLA

Aperitifa les 7. Aprés minuit souper tango.

Music-Hall POMPEIA

Templo de la Alegria. Teléfono, 2458. Tots els dies, Grans Concerts. Éxit de les DIVERTIDES REVISTES escrites expressament per dit local Després de l'espectacle SOUPER TANGO. Entrada lliure. Butaques gratis.

MUSIC-HALL La Gran Peña

Sant Pau, 83. Teléfono, 4.960.

Moulin Rouge

Vila Vella, 93 i 95. Teléfono, 4.348.

Societat Patrla Chica

Barbà 10, bis Tarda nit grans concerts

Gran Taberin MOATZ

Sepúlveda, 139. Gran balls, tarda i nit.

ROYAL CONCERT MUSIC-HALL

Marquès del Duero, 105, davant Teatre Central. Grans concerts tots els dies. Entrada important i 2.ª nit.

NOVELTY

Gran Music-hall prop del teatre Címic. Tots els dies, variats. Concert per 35 hermoses artistes.

DIVERTIDES SARCUELES

Ronda Sant Antoni. Billars. Gratuït.

Café AUSTRALIA

Marquès del Duero, 71. Grans Concerts

Music-Hall SEVILLA

Assal, 10, Saló Rejo

Ideal Room

Rbla. del Centre, 6. Balls Japonesos.

Restaurant EXCELSIOR

Unió, 1a, Saló Tango.

MARXA

Societat Anónima Comercial, GRAN SALA DE BILLARS. Teléfono, 108.

Gran Café de Noveltats

Marquès del Duero, 57. Grans Balls, tarda i nit.

APOLO

Marquès del Duero, 57. Grans Balls, tarda i nit.

Bosque PALERMO

Balmes, cantonada Aragó. Balls i concerts, tarda i nit.

Madrid-Concert

Marquès del Duero, 103. Grans Concerts.

La Suerte Lusa

Estrella, 2. Grans Concerts i Balls, tarda i nit.

Societat PAPITU

Marquès del Duero, 116. Grans balls, tarda i nit.

LA Cibeles

Mendizabal, 11. Grans Concerts i Balls, tarda i nit.

La Bona Sombra

Grajal, 3. Grans Concerts

Alcazar Espanyol

Unió, 7. Grans concerts

Cinematògrafs

Cinematògraf Doré

Avui diilluns tarda i nit colossals sessions de cine i variats. Excepcional programa en el que figuren els següents artistes:

Exit HILDE BRAND, còmics excèntrics, LES SENALAG musicals i ball. Exit de la parella de balls moderns de saló GERMAN MONTERO luxosíssima presentació. Exit franc de LOS GARI-HUSET extraordinari duet de cant, els més còmics. Exit clamorós tots els dies de les reines del variats.

Colombia i Peru

amb sa artística combinació de cant i ball. L'aconteixement del dia el constitueix COLOMBIA amb el seu reportori i els seus luxosos trajes darrers models.

Avui debut de LOS CRESPIES i dels notables excèntrics TONI AND SILVA, així com també estrera del 3 i 4 episodios «El Diamante Celeste» titulados «Los dos rivales» y «El hijo de la gitana».

Demà dimarts grans festivals a benefici de Colombia i Peru. Dimecres es despedida de Colombia i debut de Saiton and miss Anny i de la col·lecció ballarina recent arribada de America Trinitat PIA, «La Criollita». Dijous debut de Adria Rodi.

Arxius, Musens i Biblioteques

ARXIVS:

Episcopal: Palau Episcopal.

Municipal:—Obert de les deu del matí a la una de la tarda i de les quatre a les set de la tarda: Casa de la Ciutat.

De la Catedral: Plaça de la Catedral.

De la Corona d'Aragó: Carrer dels Comptes de Barcelona.

De Protocol: Notariat, 4.

PROGRESO

Revista comercial hispano-americana y de exportación

Esta Revista es de gran circulación en España y en el Extranjero, especialmente en las Repúblicas Hispano-Americanas. Cuenta con inteligentes responsables en Cuba, Puerto-Rico, Estados Unidos, Méjico, Venezuela, Chile, Ecuador, Perú, Costa Rica, República Argentina, Uruguay, Colombia, Para-guay, República Dominicana, Guatemala, Nicaragua, Bolivia, El Salvador, Honduras, Panamá, Marruecos (Tánger), Inglaterra (Londres), Francia (Pa-rís), Portugal y otros países.

- PROGRESO -

es la Revista más conveniente para hacer una propaganda eficaz, verdadera y de gran extensión. Aparte del servicio de suscripción, anunciantes, etc., se remite gratuitamente para la mayor difusión de la propaganda de casa, anunciadoras, a todas las Cámaras de Comercio, Bolsas, Círculos mercantiles, Asociaciones Industriales, Ateneos, Bibliotecas, Sociedades económicas de Amigos del País, Representantes de España acreditados en el Extranjero, Varones Transatlánticos, etc., etc.—Redacción y Administración: Calle Duque de la Victoria, 10 pral. BARCELONA

EL FARO

127, Hospital, 127 - Barcelona

Bazar de Sastoreria i Varis articles

Novetats de Primavera i Istiu

Bonici i elegant assortit de Genres per a trajos Cavaller a mida : Robes confeccionades per a Cavallers i Nens : Camiseria : Corbateria : Genres de punt : Sombreros : Gorres, etc. etc.

Vendes al comptat -- Economia veritat
PREU FIXE - - - - - **NOTA:** Demanin el CATÁLEG GENERAL.

PREUS DE SUSCRIPCIO

Barcelona al mes 1'00 ptes.
Espanya trimestre 4'50 ptes.
Estranger. 9'00 ptes.

EL POBLE CATALÀ

DIARI NACIONALISTA REPUBLICÀ

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

Duc de la Victoria, 10 - Telèfon 4258

IMPREMTA I ESTEREOTIPIA

Carrer de l'Est, 16 - Telèfon 3398

Butlletí de subscripció

Don _____
de _____ carrer _____ núm. _____
se suscriu per un trimestre començant el dia _____ de _____ de 1917

FIRMA _____

NOTA: Per a subscriure's enviar el present butlletí a l'Administració de EL POBLE CATALÀ, Duc de la Victoria, 10 pral. acompanyat l'import de la subscripció en lliurança de facil cobrament.

Les injeccions, els lavatges, el sàndal i arbol solen retragar la cura de la purgació, semblant primer que va bé però al deixar-los tornen al lloc, i es general, sola entretenir a cura. Amb les especialitats **PARADELL** en pocs dies se logra la cura completa.

FARMACIA PARADELL Comte de l'Assalt, 33
BARCELONA

Aparells parlants

COMPRA, CANVI I LLOGUER
NEW-PHONO-Ample, 35, Barcelona
teucursal Plaça Trilla, núm. 4, Gracia

CICLES

WATER SUN.

SANROMA

El més bonic i el més bonic

Telèfon 1421
Balmes 82
BARCELONA

LOS MEJORES PURGANTES

Ebanisteria 'GIRALT'

CASA FUNDADA EN 1880

Gran assortit de mobles de luxe .-. d'estils clàssics i moderns .-. Dibuixos originals i exclusius de la casa .-. Es faciliten pressupostos i projectes d'amoblament i decoració d'habitacions. Preus limitadíssims .-. Unica casa que garantitza els seus mobles per temps indefinit

EXPOSICIO I DESPATX:

CANUDA, 16 TELÈFON, 1278

LAS MARAVILLAS DE ESPAÑA

acaba de publicar los álbumes 6.º y 7.º, titulados

La Coruña y su provincia.

Castilla la Vieja y Extremadura.

PRECIO DE CADA ÁLBUM

En Madrid, 3 pesetas. ♦ En provincias, 3,50 pesetas.
En todas las librerías y en la Casa Editorial Bailly-Baillière.—Núñez de Balboa, 21 y Plaza de Santa Ana, 11, Madrid.

¡ÉXITO! ¡ÉXITO! ¡ÉXITO!

Las Maravillas de España

La descripción gráfica más lujosa y completa de la España artística y monumental
5 ÁLBUMS PUBLICADOS
MADRID, SAN SEBASTIÁN, BARCELONA, VALENCIA Y LA COSTA DE LEYANTE
ACABA DE PUBLICARSE

GALICIA Y ASTURIAS VIGO, PONTEVEDRA, ORENSE, LUGO, OVIEDO, GIJÓN

De venta en todas las Librerías y en la CASA EDITORIAL BAILLY-BAILLIÈRE

Núñez de Balboa, 21, y plaza de Santa Ana, 11, MADRID.—Telèf. 5 90

PRECIO: MADRID, 3 ptes. PROVINCIAS, 3,50 ptes. cada una